

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2. uri popoldne.

Štev. 63.

V Ljubljani, v petek 18. marca 1887.

Letnik XV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 17. marca.

Pattai in Wrabetz.

Ko sem včeraj sklepal poročilo, govoril je poslanec Lienbacher zoper to, da bi zbornica privolila v sodnijsko preiskavo zoper poslanca Pattai-ja. Svoje razloge je vtrjeval z nekaterimi zgledi iz sodnijskega življenja, ki so med poslušalci večkrat zbudili živahno veselost. Zlasti se je velik smeh razlegal po dvorani, ko je Lienbacher omenjal, da se tudi kaznjenci, ako se med seboj spró, ne izročajo sodniji, ker je to po hišnem redu prepovedano. Govornik je sicer prosil, naj mu zbornica ne jemlje v zlo te primere, ali vendar se je vsem čudno zdelo, kako da more državno-zborsko palačo primerjati kaznilnici, poslance pa kaznjencem! V tem pa je imel prav, da bi bilo žaljeni časti Wrabetzevi gotovo bolje vstreženo, ako bi se reč poravnala pred predsednikom, in bi se svetu ne dajal „čuden prizor“ parlamenta pred sodnijo.

Predsednik dr. Smolka je zatem zbornici naznanil, da si je že prizadeval poslanca med seboj spraviti in da je prigovarjal Pattaiju, naj v zbornici reč primerno prekliče, pa zastonj, ker se nobeden njegovemu svetu ni hotel podvreči. Oblasti do nju pa zunaj zbornice nima nobene. Po njegovem mnenji čast poslaniške zbornice ne bo trpela škode, ako se privoli sodnijska preiskava zoper Pattaija, sicer pa naj zbornica sama to razsodi.

Levičar Weeber je zagovarjal predlog odsekov in se zlasti obračal proti Lienbacherju, ki je ta dogodek imenoval ničvredno malenkost (Lappalie), in proti njegovi primeri zbornice s kaznilnico.

Najtočnejše je govoril Dunajski demokrat dr. Lueger, ki je spominjal, da neljubega in nedostojnega dogodka ni provzročil Pattai, ampak Wrabetz. Ker Wrabetz je prvi rekel Pattaiju, da je bilo surovo od njega, ker je med Türkovem govorom rekel, da se Wrabetz smeja, ker čuti in misli kakor žid. Še le potem je Pattai razkačen Wrabetzu rekel: „Vi ste tako ničev in zanikern človek, da bi se oneznažil, ko bi se hotel z Vami pečati.“ Besede, ki

jih je Pattai govoril v zbornici, za Wrabetza niso bile žaljive, ker mora sam priznati, da je privrženec bogataške (židovske) stranke. (Zivahna veselost!) Toraj tudi ni imel vzroka Pattaiju očitati, da je bilo surovo od njega, ker je govoril omenjene besede. Wrabetz je toraj prvi razžalil Pattaija, ki pa zaradi tega ni šel tožiti in zbornici ni hotel napravljati sitnosti, da bi bila morala razpravljati to reč.

Tudi si je Wrabetz že v tem iskal zadostenja, da je dogodek razglasil po vseh časnikih. Zbornica naj toraj sodi, na katero stran naj se postavi; na eni strani je on, ki je prvi napadel tovariša in reč razglasil po časnikih, potem pa še tekel k sodniji, na drugi strani je poslanec, ki je bil prej razžaljen, pa ni šel tožiti in zbornici ni hotel delati nobene sitnosti. (Dobro, dobro!)

Tretji se je pri tej stvari oglašil levičar dr. Kopp, ki je povdarjal, da imuniteta poslancem ne daje pravice, druge brez kazni žaliti. Potem je pobijal razloge Lienbacherjeve in očitil stranki, ki se imenuje stranka sv. Jurija (tako imenujejo v novjšem času tovariše Schönererjeve), da po časnikih trosi laži in kviri javno mnenje.

Prav ojstro je dr. Koppa zaradi tega prijemal Schönererjev tovariš Türk in mu očitil, da se samo zaradi tega znaša nad Pattaijem, ker je bil Pattai njegov nasprotni kandidat, in ga je iz njegovega prejšnjega volilnega okraja spodrinil. Gledé časnikov je Türk omenjal, da je Kopp to po krivem očitil njegovi stranki, ki še nima zadostnih listov, da bi sama sebe branila, še manj pa, da bi koga napadala. To marveč delajo listi Koppove stranke, ki so pri tem poslu prizadeti z 90 odstotki. Po konečni besedi poročevalca Zavadskega prišlo je do glasovanja in je bil odsekov predlog, da naj se privoli sodnijska preiskava, sprejet s 146 proti 37 glasovi.

Za neizročitev so glasovali Pattaijevi ožji tovariši, demokrati in protisemiti, dalje Liechtensteinovci in nekateri Čehi. Za odsekov predlog glasovali so na desnici Poljaki, večina českega in Hohenwartovega kluba, pa cela levica. Mnogo poslancev Hohenwartovega kluba, kakor tudi mnogo levičarjev, se je glasovanja zdržalo, kar pričajo omenjene številke glasov.

Ob 4. uri popoldne je predsednik sklenil zborovanje in prihodujo sejo napovedal za jutri 18. t. m. Pojutrajšnjem 19. t. m. zboruje gospodska zbornica, ker svetega Jožefa dan tukaj nimamo zapovedanega praznika.

Po koroški volitvi.

Naši čitatelji se spominjajo, kako iskreno smo koroškim Slovincem prigovarjali, da naj se vdeležijo državnozbornice volitve dne 14. t. m. Z nami vred so jim to priporočali vsi slovenski časniki in vsi rodoljubi, ki imajo z njimi kaj zveze. Toda zastonj! Ostali so pri svojem prenapravljenem sklepu in se že prvotnih volitev zdržali; vsled tega bil je kandidat nemško-liberalnega „Bauernbunda“ Peter Lax izvoljen skoraj soglasno. V Celovškem okraju prišlo je od 118 volilnih-mož njih 113 k volitvi, ki so Laxa volili enoglasno, v Velikovecu pa se jih je od 112 volitve vdeležilo 70, izmed katerih jih je 62 glasovalo za Laxa, in le 8 pod vodstvom Dikšega župnika za konservativnega kandidata Maierhofer-ja.

Kako napačno so ravnali naši koroški sorojaki, najbolje pričajo glasovi, ki jih o tej volitvi nahajamo po nemško-liberalnih listih. Celovške „Freie Stimmen“ se radujejo, da ima Koroška zopet zgolj nemško-liberalne poslance, da Goessu in Morotu in drugim poleg sebe ni več treba kot sopollanca trpeti moža, kakoršen je bil Pino. „Volitvi Lax-ovi, pravijo „Freie Stimmen“, bo radostno pritrjevala cela Koroška, ona druhal pa (tako imenuje koroške Slovence), ki si sedaj ni upala na dan, naj se uči spoznavat, da njeno črno prizadevanje v naši deželi nima dolgega obstanka, in da pametni Slovinci složno ravnajo s svojimi nemškimi sosedi.“

V enakem smislu piše Graška „Tagespost“. Najprej omenja, da je Lax pred dvema letoma dobil le 102, sedaj pa 175 glasov, da se toraj volilci niso vdali slovenski in klerikalni stranki, kakor se je leta 1885 trdilo, ker si klerikalci in Slovinci sedaj še niso upali izbratilastnega kandidata. Potem pa nadaljuje: „Predvčerajšnja volitev je vesel dogodek za vse neodvisno prebival-

LISTEK.

Razgled po — svetu.

Izpod Grintovca, 16. marca.

Gospod vrednik!

Večkrat že sem premišljeval, kam bi se mi bilo treba vstopiti, da bi imel tak lep „razgled po svetu“, kakor ga morajo imeti oni vse časti vredni možje, ki nam popisujejo svoje v resnici krasne in obširne razglede po pratikah, koledarjih in drugih listih. Na marsikak grič sem že stopil, tudi z daljnogledom kukal sem okoli sebe, a nikjer se mi ni hotlo odpreti obzórje, kakoršno sem si želel. Videl sem k večjemu doli do Ljubljane ali tje do Trsta, tudi po morji še malo; da bi pa ugledal Rim, Tonking ali celo Culukafersko deželo, tega si še misliti ne smete. Ves nevoljen vsled tega korakal sem jo zadnjič po hribu „nizdolu“ in za trdno sem sklenil, odsihmal na noben hrib več ne podati se, če tudi ostane moja uganjka nerešena. Prepričan sem bil, da so si pridržali gori omenjeni gospodje v tej zadevi monopol. Ali kako naj Vam popisem svoje začudenje, ko se

mi je pred kratkim ta skrivnostna uganjka kar sama od sebe razvozljala. Zdi se mi, da se mi je godila ravno taka — si licet parva componere magnis — kakor slavnemu skladatelju Davorinu Jenku. Ta je — kakor pripovedujejo — dolgo časa iskal napeva za našo „Naprej zastava Slave“, a ni se mu hotelo posrečiti. Nekega dne pa, gredóč iz kavarne, jo zažvižga, domov prišedši postavi „sekirice“ na papir in — imeli smo glasovito narodno himno našo.

Z menoj bilo je pa tako-le: Pretečeni teden (tačas še nismo imeli zime) sprehajal sem se nekega lepega popoldne po oživljeni naravi. Spomladanske cvetke „lezle“ so iz zemlje, in tudi ptički oglašali so se iz gozda. Kvišku obrnem oči, in oča Grintovec in manjši sinovi njegovi stoje mi veličastno nasproti. Zrem in zrem njih častitljive glave — kar se mi zasveti v glavi. „Hevreka“ vskliknem, ker rešil sem svojo uganjko. Rešitev je pa taka-le: Če hočeš imeti kolikor mogoče velik razgled po svetu, vstopi se v dolino in iz doline se oziraj po svetu. Videl boš mnogo več, kakor pa če gledaš s hriba; kajti na hribu stojé vidiš le po dolini in po drugih hribih, hriba, na katerem stojiš, pa ne vidiš, med tem, ko iz doline vidiš dolino in hribe. To je vendar — argu-

mentum ad hominem — da bi se z roko prijelo. Če pa kdo ne verjame, naj poskusi! Ker je pa vsa teorija „siva“, in jaz že tako nisem prijatelj teoriji, poskusil sem ta novoiznajdeni svoj princip takoj tudi v praksi. In kako izvrstno se mi je obnesel! Le poslušajte!

Iz doline, „uprav“ s svojega „stališča“ razgledaval sem svet. In veliko, neizrečeno veliko sem videl, skoraj vse zdelo se mi je — smešno. Ne čudite se temu! Ridendo dicitur verum — smejaje pové se resnica — dejali so Latinci, in Latinci niso bili puhle glave.

Najprej ozrl sem se po krasni gorenjski strani. In tu videl sem gospodarje, gospode in druge za blagor narodov vnete možje, ki vedno tožijo in jadicujejo, kako naš narod propada, fizično in moralno propada zlasti vsled preobilo zavžitega žganja; ki vedno povdarjajo, da le tedaj se bo temu v okom prišlo, če se na špirit silno velik davek naloži itd. In te može videl sem dajati svojim sinovom, hlapcem in deklam, delavcem in dninarjem, in drugim pomagáčem — šnops; šnops za zajutrk, šnops za „malico“, šnops za priboljšek. Vidite, to zdelo se mi je — smešno. (Konec prih.)

stvo nemške Avstrije. Z državnozbornskega zemljevida je zginila črna maroga, ki je tako neprijetno rezala in ločevala nemško-naprednjaške kmečke volilne okraje v notranje-avstrijskih deželah. Od moravske južne meje do italijanske meje pri Pontebi je sedaj videti širok trak, na katerem je brati, da je tñkaj katoliško, nemško, kmečko prebivalstvo izbralo možé nemškega naprednjaškega mišljenja. Med gospodstvom klerikalnih gorenjih Avstrijcev in naših štajarskih klerikalcev zapičenih je 16 kmečkih volilnih okrajev, ki jih menda nikjer več ne bodo predrli. . . Mi čestitamo koroškimi somišljakom k temu vspehu. Sosedna deželica si je zopet pridobila slavo, da je edina avstrijska dežela, ki je samo nemške zastopnike na Dunaj poslala. V tem oziru prekosuje — da ne govorimo o Štajarski, Gorenji Avstriji itd. — celó jako napredno Nižjo Avstrijo, ki je udarjena z enim klerikalnim poslancem. Pred vsem je pa edina planinska dežela, v kateri se združenim Slovanom in klerikalcem še ni posrečilo doseči imena vrednih vspehov. Seveda je nasprotnik neumoren, in zato nevarnost še ni popolnoma odvrnjena; še zmerom bode treba strogo čuti in neutrudljivo delati, da se ohrani sedanje posestvo. Naši somišljeniki tega gotovo ne bodo opuščali; ravno tako gotovo se bodo pa tudi zavedali dolžnosti, da je treba vsa različna mnenja, ki bi se kazala med koroškimi Nemci, s strogo zavednostjo svoje dolžnosti zatajevati, kadar bi šlo za skupen boj zoper klerikalne in slovanske nasprotnike.“ Tako zasmehljivo sodi liberalni svet popustljivost koroških Slovencev.

Naši Koroški Slovenci imajo veliko škodo, ker v državnem zboru nimajo nobenega domačega zastopnika; in sedaj se jim njih nasprotniki še tako porogljivo posmehujejo! Obojega, škode in zasmevanja, bi se bili obvarovali, ko bi se bili precej po odpovedi barona Pinota spravili na delo, ter v zvezi in prijaznem porazumljenji z nemško-konservativno stranko stopili na volilno bojišče. Kakor se nam je iz prav zanesljivega vira in od mož poročalo, ki razmere na Koroškem dobro poznajo, bi jim ne bilo težko zmagati in od sebe in od koroške dežele odvrniti sramoto, da v njej brezobzirno gospoduje, šari in ukazuje nemško-liberalna, ali prav za prav radikalna, katoliški Avstriji sovražna stranka. Ni pričakovati, da bi se tako hitro našim sorojakom ponudila prilika izbirati lastnega poslanca; do splošnih volitev imamo še štiri leta, in dotlej ostanejo brez zastopnika, ako se nenadoma kaj ne spremeni. Zato naj rok križem ne držé, ampak naj se vendar enkrat vzbudijo ter med seboj organizirajo, da bodo vsak čas pripravljeni, in se ne bodo strahopetno brez boja umaknili svojim političnim in narodnim nasprotnikom. Nevdeležba pri zadnji volitvi je bila velika politična napaka, in že zdaj je treba misliti na to, da se ta napaka prej ko mogoče popravi in za prihodnje čase odvrne.

Dozidavanje Marijanišča.

III.

Morebiti je ni bilo dôbe, ktera bi bila imela toliko dobrodelnih naprav, družb, odborov, zavodov itd., kakor jih ima sedanji vek. Gotovo je to res veselo znamenje in napolnjevanje nas more to z najboljšimi nadami za prihodnost. Obžalovati pri takih napravah je edino to, da tako hitro zamrè prvotni duh, da se ohladi prvotna gorečnost in da tako pogostokrat pogine naprava, ki je bila pričeta z velikanskim načrtom. Kje je vzrok tej prikazni? Ne motim se, ako pravim, da je tudi pri nekterih takih napravah deloval oni duh, kterege je dandanes svet poln, in ki se kaže v nepremagljivi želji, začeti zopet in zopet prav kaj novega, ali da rečem kratko: kaže se ta duh v tako zvanih „podvzetjih“. Saj vemo, koliko mnogovrstnih podvzetij je bilo v največjem času v narodnem gospodarstvu, koliko podvzetij je na slovstvenem polju, zlasti v časopisji: torej se ni čuditi, da dobrodelnost neče zaostati.

Pri takem podvzetju je pa lahko dvojni vzrok: kazala se je morebiti že dalj časa nujna potreba, ki je naravnost prisilila kakega moža ali celo družbo, da je pričela delati. Tako početje ima vselej trden obstanek, kajti potreba sili vedno vñoviè in spodbuja k delu, akoravno hoèe gorečnost pojemat. Tako početje tudi raste, ima obilo blagoslova, ker je bila božja volja, da se je pričelo. Mogoèe je pa

tudi, da ni bilo prave potrebe, in da se je lotil kdo dela iz drugih namenov in nagibov. Tako n. pr. se dandanes tolikrat zgodí v časopisji, da se nekterim zdí potreba kakega lista že silna in nujna; niti enega trenutka se ne sme več zamuditi, da list izide. Ko pa res izide: kakšno moledovanje na naroènike, kakšno vsiljevanje, kakšno sklicevanje na rodoljubje in požrtvovalnost! Naroèniki pa morajo plaèevati nov davek, ker je dandanes tako v navadi, da požiramo liste, kakor žejni hladno vodo. Kakšna je bila ta potreba? Dva bolnika ne delata še nujne potrebe za bolnišnico in eden revež tudi ne za ubožnico. Takih dozdevnih potreb je paè silno veliko. Ako se dobro srce dá nagibati že takim majhnim potrebam, mnogokrat napravi novo podvzetje potrebo, ktere preje nikdo ni čutil.

Pomisliti je treba le, da so dobrodelne naprave le izvanreden pripomoèek za izvanredne potrebe. Človeška družba ima sama dolžnost, odpraviti take potrebe: le kedar zanemarija ona sama svojo dolžnost, treba je seèi po nenavadnih pripomoèkih. Zato se pa vèasih vidi, da imajo nektera dobrodelna društva v sebi nekaj prisiljenega, in da se kaže v njih le takrat prava živahnost, kedar se gré za osebne zadeve udov. — Seveda — to so pa le skrajne in le najhujše pomanjkljivosti, ki so, hvala Bogu, tudi zeló redke.

Kjer se je začelo dobro delo z dobrim namenom in iz prave potrebe, tam je vselej v delu mnogo vspeha. Daj kruha sitim — zavrgel si ga; daj ga laènim, od vseh strani ti odmeva: Bog plati! — Ljubljanska deška sirotišnica je bila pričeta, je bila vtemeljena, je bila zidana iz prave potrebe. Čutil je ustanovitelj prav živo to potrebo, in to mu ni dalo mirovati, dokler ni pričel dela. Ko ga je pa začel, naraščalo je delo „pod rokami“, potreba se je kazala èem dalje bolj nujna in sedaj ni bilo več mogoèe ustavljati se. Pred petimi leti je bila dozidana hiša, kakor stoji sedaj. Ako bi Vincencijevo društvo samo na to gledalo, da ima svojo hišo, da ima svojo sirotišnico, ako bi hotelo samo — da tako reèem — ponašati se s svojimi otroci brez posebnega truda: ali ne bi sedaj mirovalo in reklo, da je otròk dosti, da društvo stori po svojih moèéh dosti in da toraj neče nakladati samo sebi novega bremena? V resnici je bilo po strani tudi slišati nekaj takih svètov, èeš, otròk ni treba toliko sprejemati, pa bode prostora dovolj. A Vincencijevo društvo misli drugaèe: otroci niso zaradi hiše, ampak hiša je zaradi otròk, in število otròk se ne dá meriti po hiši, ampak hiša se mora po tem številu ravnati. Društvo ne bi imelo nič zoper to, ako bi od danes naprej ne bilo nobene sirote več na svetu. Dokler pa prihajajo prošnjiki z dežele s povzdignjenimi rokami, s solznimi oèmi, in kažejo na pogubo, ki pretí malim otrokom, dokler je zlasti v Ljubljani še toliko deèkov brez varstva, ki zorijo, da bodo kdaj mogli prebivati po jeèah: toliko časa pa ne more društvo delovati drugaèe, kakor da hoèe pripraviti za deèke več prostora.

Število deèkov v ustavu je rastle leto za letom: sedaj nemore dalje rasti. In vendar raste upanje mnogim prosilcem, da bodo kmalu prišli na vrsto. Prašam: Ali ni tù res prave potrebe? Kolikor bolj se ruši zaradi revščine in pregrehe družinsko življenje, toliko več sirot je. Ali so pa otroci krivi, da jih nesreèa preganja? Tukaj ima človeška družba dolžnost pomagati, ona jim mora biti mati. Kako pa naj jim pomaga? Ali naj država z davki prisili, da pomagamo revežem? Ali hoèemo pozabiti zapoved Odrašenikovo? Ali pa naj morebiti čakamo, da bodo reveži sami prišli in nam vzeti skušali? — Ko se je pred nedavnim časom sloveè cerkveni prvak nekoliko branil, lotiti se dejansko socialnega prašanja, odvrnil mu je nek svetovalec neustrašeno: „Eminenca, kaj pa, kedar pridejo ti ljudje nad naše hiše in cerkve?“ — Ali ni bolje, kolikor se dá storiti, da se oni otroci odredijo dobro, ki nimajo potrebnega varstva, kakor pa prepuščati jih, da bodo pozneje prišli ali v posilne delavnice, ali v jeèe, in bodo tam pomnoževali davek? Ali ni bolje videti lepo vrsto nedolžnih, snažno obleèenih, dobrih in èvrstih otròk, ki gredó po mestu in iz mesta sprehajati se, kakor pa strašiti se neprijaznih obrazov onih oseb, ki so po deželi, v okolici Ljubljanski, po drevoredu, pod Turnom itd., vedno bolj pogostne? Lahko je jeziti se nad postopaèi, nad razbrzdano mladino: a zakaj pa ne o pravem času odvrniti nevarnosti?

Politièni pregled.

V Ljubljani, 18. marca.

Notranje dežele.

Avstrijska gospodska zbornica ima na dnevnem redu sledeèe toèke: 1. Branje pisem, ki so dosihmal došla zbornici. 2. Prvo branje postave, ki zadeva starost uèencev za gimnazijo potreben. 3. Drugo branje postave, s katero se ministerstvo kraljestev in dežel, zastopanih v državnem zboru, pooblašèa skleniti, oziroma podaljšati, colno in trgovinsko zvezo z ogerskim ministerstvom. 4. Drugo branje postave, ki zadeva dokladni kredit k proraèunu ministerstva za deželno brambo v preteklem letu 1886.

O slogi, ki biva med *Avstrijskimi liberalci*, prièa naslednji prepis Pickertovega lista „Leitmeritzer Zeitung“ z židovsko „N. Fr. Presse“: „Leitmeritzer Ztg.“ prav lepo boža Dunajsko „N. Fr. Presse“ ter pravi: „Ta list je bil od nekdanj zli duh nemške stranke; ona je mnogo zakrivila, ako je nemštvo v Avstriji kaj zgubilo. (Mislimo, naj bi le druge krivde ne imela.) Pod sijajno opravo, ki slepi toliko ljudi, je razširil ta svetovni list strup korupcije (podkupljivosti) in breznaèajnosti v Avstriji in je zavdal javni morali tako globoke rane, da moramo nemškemu narodu le zopet in zopet priporočeti: Pokažite duri „N. Fr. Pr.“! — Pickert in tovariši niso tolikanj podkupljivi, ne skrivajo, kar imajo v sreú; krièaèi so, toraj niso toliko nevarni; „N. Fr. Pr.“ pa nima znaèaja; temu služi, kdor jo bolj plaèa in piše vse, da le vgaja strastem in spridenemu okusu Dunajskih liberalcev in lakomnih židov, teh pijavk ljudstva v Avstriji.

Na dnevnem redu *hrvaškega deželnega zbora* je bilo poročilo regnikolarne deputacije, ktero smo vèeraj prinesli v političnem pregledu. Stavil se je nasvèt za sprejem tega poročila. Starèevièijanec Barèiè je nasvetoval, naj se prestopi na dnevni red. Grof Ivan Draškoviè je rekel, središèe bode glasovalo za nasvèt regnikolarne deputacije, ako bode tudi ban temu poročilu pritrðil. V imenu nezavisnih je rekel Mazzura, odgovornost za to zvrèa on na narodno stranko ter nasvetuje, da se seja preloži na drugi dan. Pri glasovanji se odklone nasvèt Barèièev; Starèevièijanci in nezavisni zapusté dvorano. — Narodna stranka in središèe glasujeta za nasvèt regnikolarne deputacije, ki je bil sprejet. Prihodnja seja se napové na soboto. Naj dostavimo še razmerje strank. 1. Starèevièevi se postavljajo na stališèe samostalnosti. 2. Središèe, ki pa nima mnogo pristašev, je na stališèi državnopravne pogodbe leta 1868, ktero pa sedanja ogerska vlada prelamlja, kedar se ji zljubi, n. pr. vprašanje zaradi grbov, zaradi jezika pri vzajemnih uradih itd. 3. Vladni privrženci, ki se zovejo tudi narodna stranka, glasujejo za vse, kar predlaga ban, ki se èuti uradnika ogerske vlade, a ne bana avtonomne Hrvaške.

Kakor se poroèa, je naznanilo o *ogerskih kreditnih operacijah* še prezgodno. Dosihmal še ni dognano, koliko se bode potrebovalo, niti naèin pokritja in razdelitve. Tudi še ni dognano razmerje med zlato in papirno rento. Vendar v kratkem se ima začeti posvetovanje, kako se imajo rešiti ta vprašanja. — Pogajanje z r u m u n s k i m i d e l e g a t i ima dovesti, ako ne do stalne, vsaj do zaèasne trgovinske pogodbe. Od obeh strani se baje priznava, da je dosedanje stanje nemogoèe. — Avstro-Ogerska nima kam z obrtnimi izdelki; Rumunija bi pa tudi rada po najbližnji poti prodajala svoje pridelke, tem bolj, ker je za njo Rusija, ki tudi rada proda svojo pšenico zapadni Evropi.

Kakor vsako leto, tako so tudi letos vseučilišèniki v *Budapeštu* praznovali obletnico narodne ustaje l. 1848. Vseučilišèni trg je bil slovesno ovenèan, tam so govorili slavnostne govore in peli patrijotiène (!) pesmi. Dijak Barkaè je izrekel, da narod zaupa kralju, in da pred nevarnostjo od severo-zahoda varuje samozavest in vera. Roka, oborožena z meèem sv. Štefana, bode dala narodom znamenje, da se dvignejo! — Ko bi sanjarije kaj izdale, dijaki bi gotovo domovino rešili?!

Vnanje države.

Nameravani napadi na *ruskega cara*, ki se sedaj ne dajo utajiti, in ktere beremo že več dni v telegramih, zbudili so pozornost vse Evrope. Misel je sedaj razširjena, da to dela stranka, ki hoèe prisiliti cara na vojsko. Ali se bode li mogla Rusija še dalje ustavljati takim tirjatvam, ki se tako predrzno z njimi silijo notri do carove osebe? Strah in groza mora človeka obiti, ako se premisli, kako bi taki brezupni napadi res lahko potisnili Rusijo in z njo vred celo Evropo v strašno nesreèe. Gorjé Evropi, ako bodo taki peklenski naklepi splavali na površje in odloèevali prihodnost! — Ruski car, prvi vladar na svetu, v sredi svojih brezbrojnih slug in vojakov si ni svest življenja! Da, v resnici nam hodijo na misel besede psalmista: „Et nunc reges intelligite, erudimini, qui iudicatis terram.“ Spregleddajte kralji, dajte se podučiti tisti, ki sodite na zemlji.

Iz *Petrograda* se z dné 16. t. m. javlja, da je policija že pretekli teden vedela, da nihilisti nekaj nameravajo, toraj so strogo pazili na dijake kolièkaj sumljive. Caru so precej to naznanili, a on se je vdal prošnjam carice, da bi ob postnem času

ne ostal v Petrogradu, ter se je odločil, da pojde 13. t. m. v Gačino. Po končani mrtvaški maši za ranjnim Aleksandrom v cerkvi, podal se je car s spremstvom čez Nevski prospekt in po Morskajni ulici na kolodvor Varšavski, da bi se s posebnim vlakom odpeljal v Gačino. Po ulici je bilo nastavljenih vse polno tajnih redarjev, in teh eden je opazoval nekega dijaka prav male postave. Isti imel je v rokah knjigo in je občeval ob koncu imenovane ulice z nekim drugim sumljivim človekom; tudi ta je imel nek zavitek pri sebi. Oba so zatvorili. Knjiga in zavitek sta bila napolnjena z jako nevarnim razstrelivom. Vse to je general Gresser caru po telefonu v cerkev naznanil. Car o tem ni nič omenil svoji soprogi; peljal se je s prestolonaslednikom v prvem, a carica v drugem vozu. Peljali so se na to vsi po drugem potu in tako došli po ovinkih na kolodvor in od tod po železnici v Gačino. Ves dogodaj naznanil se je pozneje carici, ktera je britko jokala.

Pri posvetovanji o vojnem budgetu v *angleški zbornici* je rekel vojni minister Stanhope, da bode kmalo zamogel, ako bo zahtevala potreba, vkrcati celi vojni kor. Bramba za deželno se je zboljšala, a vendar še ne zadosčuje. Kakšna puška repetirka se bode izvolila, o tem se bode v kratkem določilo. Treba bode vojno kar moč hitro z novo puško oborožiti. Vojni minister je rekel: Imeti moramo puško, ki bode prekosila one drugih narodov. Sprejelo se je konečno nasvetovano število vojakov.

Izvirni dopisi.

Iz Radovljiškega okraja, 15. marca. Novega okrajnega glavarja imamo v Radovljici. Ako se ne motim, nam je že v zadnji seji deželnega zbora nek g. poslanec čestital, da smo dobili izvrstnega in delavnega načelnika. In res! Malo časa je gospod med nami, in že lahko občudujemo njegovo gorečnost in navdušenost — za omiko in napredek.

Komisije, njim na čelu g. okrajni glavar kakor predsednik okrajnega šolskega sveta, hodijo od občine do občine in — nove šole bodo prihodnje spomlad, kakor gobe po toplem dežju, pognale iz rodovitne zemlje Radovljiškega okraja. Jednorazrednice, n. pr. na Breznici, v Mošnjah in Kropi — v Lesci so delali račun brez krčmarja — se bodo razširile v dvo- s časoma v trirazrednice; in ker so stara šolska poslopja navadno povsod pretesna ali pa preokorna, se bodo podrla in nastala bodo nova, ki bodo še poznim rodovom pričala, kako radodaren je bil naš Gorenjec za novo šolo, kedar je moral s svojo žuljavo desnico v žep poseči.

Fare, ki so bile dosihmal tolikanj nesrečne, da niso imele novodobnega učitelja, temuč je k večem g. duhovni pastir „za silo“ otroke podučeval — te fare bodo dobile sem ter tje kar po dva — učitelja, ker so v omiki tolikanj zaostale, da jih eden sam ne more „opildati“.

Evo Vam dokaz! Zaspiska fara, kake pol ure oddaljena od Bleda, obsega dvoje vasi. Zasp in Bl. Dobravo. Vasi ste skoraj enako veliki; vsaka ima kakih 250 prebivalcev in ste pol do tri četrt ure jedna od druge. Dosihmal je ondašnji g. župnik redno vsaki dan otroke podučeval. Sedaj bode dobila Zaspiska fara dve šoli: jedno v Zaspih, drugo na Bl. Dobravi. Obiskovalo bode šolo kakih 29, k večemu 34 otrok.

Domače novice.

Gospodje volilci!

Bližajo se mestne volitve in izvršile se bodo dne **28. 29. in 31. marca.**

Volilni shodi, pri kterih se bodo imenovali in zaslili kandidati, bodo v dvorani Ljubljanske čitalnice in sicer:

Za III. volilni razred v soboto (sv. Jožefa dan) **dné 19. marca ob 11. uri dopoldne.**

Za II. volilni razred v nedeljo **dné 20. marca ob 11. uri dopoldne.**

Za I. volilni razred v ponedeljek **dné 21. marca ob 7. uri zvečer.**

K mnogobrojni vdeležbi vabi najvljudneje gospode volilce

volilni odbor.

(O poslednjem knezoškofjskem odlikovanji) piše „Zgod. Danica“ to-le: „Prečast. gimnaz. profesor in katehet gosp. Jožef Marn je o svojem 55. godu dobil prelepo, pa tudi dobro zaslužno vezilo ter odlikovanje od više duhovske strani, ker postal je konzistorijalni svetnik. Bil je gosp. Marn gotovo o najhujši dobi z ranjnim vrlim gosp. dr. Gogalom vred duhovski vodnik slovenske gimnazijske mladine v Ljubljani, in obnašal se je v vsakem oziru modro, marljivo in brez graje. Kolikor vemo, je bil od svojih tovarišev vselej spoštovan, akoravno so bili vmes tudi taki, ki jih je opihal neprijeten duh našega časa. O času, ko je bila tudi mladina po nekoliko rogata, je gospod Marn s postavno umnostjo vedil sebi spoštovanje in dijake v redu ohraniti. Ne da bi hotli popisovati zasluge gosp. profesorja, bode samo rečeno, da gosp. prof. Marn ima velike zasluge za našo deželo oziroma na šolo, na slovstvo, na patrijotizem itd. Bog daj, da bi dolgo vžival lepo čast in še veliko delal v korist naše dežele in posebej naše mladine. — Drugi, vsi deželi dobro znani, v duhovskem pastirstvu in v pisanji koristnih knjig mnogozaslužni gospod, preč. g. župnik Jožef Kerčon, je postal duhovni svetovalec. Slava obema gospodom!“ —

(Trije krasni cerkveni léstenci) so izpostavljeni v delalnici g. Tratnika v Šentpeterskem predmestju na ogled. Večji ima štirideset, mala dva pa po deset svečnikov. Gosp. izdelovatelj vabi s tem prečastito duhovščino in sploh prijatelje umetnosti, naj si ogledajo iste.

(Pripravniki c. kr. učiteljskega) priredijo 19. t. m. glasbeno-deklamovalsko akademijo ob 7. uri zvečer. Vstopnina 60 kr., s sedežem pa 1 gld. 50 kr. v prvi vrsti, v drugih po 1 gld.

(Iz streh) po mestu in okolici so jeli kidati sneg. Delavci po strehah kar prosti lazijo po snegu. Kaj ko bi se komu spodmlelo in bi telebil na tla? Vsak hišni gospodar naj bi na to pazil, da se delavec, kretajoč se po strehi, dobro priveže na močno vrv. Nesreče se moramo začasno varovati.

(Ceste po Ljubljani) so že take, da bi mislil ptujec, k nam dospel, da smo tam kje v Gorjancih. Redarji se ne zmenijo dosti za lene hišnike, kteri ne trebijo in ne potresajo pred hišami, Pa kaj hočemo? Vsaj še pred rotovžem samim stopnice niso potresene. Menda sami čakajo, da si, kar Bog obvaruj! kak mestni odbornik prej tam zdrave ude polomi, potem bodo že bolj pazili.

(Društvo „Dijaška kuhinja“) v Celji pristopili so naslednji pokrovitelji: Posojilnica v Celji s zneskom po 100 gold. Slavna posojilnica v Zaveu 50 gold. in gg. Mihael Vošnjak, državni in deželni poslanec, J. Detiček, c. kr. notar v Gornjem gradu, Davorin Škerbec, vikar v Konjicah, Janec Schepitz, trgovec v Konjicah in dr. Josip Serneč, odvetnik v Celji, vsaki po 50 gold. in 36 letnikov po 5 gold. Prosimo vljudno, da še ostali prijatelji naše mladine k temu zelo potrebnemu društvu pristopijo.

(Občinske volitve.) V nedeljo 6. t. m. je bila pri nas volitev župana v „Gorjanskem Dômu“. Voljen je bil enoglasno županom g. Jakob Žumer, posestnik v Podhomu. I. svetovalec je g. Josip Črné, posestnik v Mevkšu, II. g. Andrej Sodja, posestnik v Zaspih in III. g. Andrej Kobal, posestnik v Gorjah.

(Poštna zveza s Trstom.) Sinoči ob 10. uri so odpeljali iz pošte na kolodvoru štiri vozé polne pisem. 954 zavojev in 110 vreč so naložili in jo mahnili proti Trstu. Med potjo bodo samo oddajali; sprejemali ne bodo ničesar. Jutri, sv. Jožefa dan, ob 10. uri dopoldne morajo biti najkasneje v Trstu. Spremljata to pošto eden uradnik in eden sluga. Ali to ni še vse blago, nakopičeno na kolodvorski pošti. Štiri železnične vozé imajo še nabasano-polne s samimi paketi in zavoji. To še vse čaka odrešenja. Iz Trsta pripelje se enaka pošta danes v Ljubljano. — Včerajšno našo notico o pošti po stari šegi moramo danes malo popraviti. Ti poštni vozovi ne drdrajo, temveč le tiho drčé, so sani. Tudi poštnega rogú ne bo čuti na cesti; imajo samo zvonce. Rogova imajo sicer dva seboj, a ta dva ima sluga našita na ovratniku in nista „na sapo“.

(Zarad snega) sta bila te dni Trst in Reka popolnoma osamljena. Ne po hrvaški in ne po isterski progí ni bilo moč v Reko. Ker je sneg zametal železnico med Trebižem in Pontebo, tudi tam niso mogli potniki v Trst. Danes pravijo, da so promet čez Pontebo zopet odprli.

(C. kr. ministerstva za doželno bran) je trgovinski in obrtnijski zbornici v Ljubljani nazna-

nilo, da se vzorci stvari, ktere je razpisalo za c. k. deželno brambo in črno vojsko, lahko ogledajo pri vseh batalijonih deželne brambe. Onim obrtnikom, kterih ponudbe bode c. kr. ministerstvo sprejelo in potrdilo, se vzorci tudi prodajo.

Razne reči.

— „Francisci Josephi Rudigier, Episcopi Linciensis Exercitia spiritualia, edita a Francisco Doppelbauer U. J. Dre., Consiliario Consistoriali et Secretario Episcopali Lincii. Apud editorem. Viennæ in commissione apud Mayer et soc.“ — Lepe duhovne vaje za duhovnike! V resnici so ta „Exercitia spiritualia“, kakor pravi priporočilo sedanjega Linškega škofa, dr. Ernst Müllerja, ki je na čelo postavljeno, „thesaurus veritatum gravissimi ponderis ad strenuum perfectionis sacerdotalis studium iuvandum, simplici ac suavi sermone“, in preč gosp. izdatelj dr. Doppelbauer, ki skrbi tudi za izdavanje pridig ranjkega škofa, ima popolnoma prav, če pravi v predgovoru, da knjigo priporoča že ime avtorjevo. So pa to duhovne vaje, ktere je imel pokojni Rudigier kot spiritual v višjem duhovskem izobraževališči pri sv. Avguštinu na Dunaji veliki teden l. 1846. Gosp. izdajatelj pustil jih je nespremenjene, kar jih še bolj priporoča, kajti kakor Rudigierove pridige, odlikujejo se tudi te njegove duhovne vaje po jasnosti in krepkosti v mislih, izraženih v preprostem, lahko umevnem jeziku, ter nam kažejo tako čvrsto osebnost slavnega škofa. Knjižica obsega na 164 straneh v 8° pripravljavno premišljevanje in navadne predmete, ktere naj se rabijo po navodu sv. Ignacija pri duhovnih vajah: o namenu človekovem, o grehu, o smrti in sodbi, o paklu, o nebesih, o prizadevanji za popolnost z ozirom na poklic in milosti mašniškega življenja. Natisnila je knjižico krasno, okusno in priročno tiskarna Linške katoliške družbe; prodaja jo v Lincu izdatelj, na Dunaji Mayer po 80 kr., po pošti 5 kr. več. Dobiva so tudi v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani.

Telegrami.

Dunaj, 18. marca. V zbornici poslancev odgovarjal je minister Pražak na vprašanje Schwab-Bohatija in tovarišev zarad zaseženja tiskanega protokola o seji Liberške kupčijske zbornice od dné 26. januarija. Povdarjal je, da ne more po administrativni poti odloke sodnij spreminjati, toliko manj, ker je nedotakljivost edino le postavno zagotovljena poročilom državnega in deželnih zborov, kar se ne razteza na druga objavlanja. — Minister dež. brambe Welsersheimb odgovarjal je na interpelacijo Menger-Bohatijevo in tovarišev zarad prevzetja razpisanih zalaganj na obleke za dež. brambo, da oskrbníštvo dež. obrambe mora vsled velikih denarnih žrtev in prevažnih namenov z največo natanjnostjo postopati; posebno pa še pri vojaški obutvi mora biti pri strojnih izdelkih poročstvo, kterega po storjeni skušnji nikakor ne sme pogrešati. Ravno tako mora biti gotovost o kakovosti blaga, o porabljenosti in trpežnosti izdelkov; v tej zadevi mora biti odločilno le delo po predloženem izgledu. Ostri pogoji so tudi v dobiček podjetnikom samim, ker sicer bi se morali izdelki odkloniti.

Ne preziram velikih težav, ki nasprótujejo pri nekterih izdelkih in pri potrebi kratkih obrokov brez dotičnih zvez konkurence. Zato si je prizadevalo oskrbníštvo deželne obrambe pri sedanjih okoliščinah storiti, kar je bilo mogoče za polajšanje poduka; zato je objavilo vse pogoje po kupčijskih zbornicah, potem jih zopet ponovilo po tem potu. Dalje je gosposka deželna obramba skrbela, da je pri oskrbníštvu založništvo za dež. obrambo vsaki si zamogel ogledati izgledne izdelke predpisanih reči, dobiti dotične poduke, in da se je takim podjetnikom, kterih ponudbe bi se znale sprejeti, proti polagi izdelovalnega zneska izgledno blago postavilo na popolno razpolaganje.

Dunaj, 18. marca. Cesarjevič Rudolf je včera obdoval s princem Viljemom pri pruskemu prestolonasledniku. Zvečer je bil pri glediščni predstavi „Koppelia“ navzoč; potem se je vdeležil soareje pri cesarju, kamor je bilo povabljenih 220 oseb. Ob 11. uri se je odpeljal z princem Viljemom v Potsdam.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v min
		opazovanja	zrakomera v mm			
7. u. zjut.	724 02	- 3-6	sl. zap.	sneg	17-00	
17. 2. u. pop.	726-10	+ 1-8	sl. jzap.	"		
9. u. zveč.	720 40	- 0-6	sl. vzh.	"		

Oblačno, deloma je snežil, proti večeru se je nekoliko zjasnilo, ob 9. zvečer je jelo zopet snežiti. Srednja temperatura - 0-8° C., za 4-1° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

18. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	80 gl. 55 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	81 " 30 "
4% avstr. ziata renta, davka prosta	113 " 15 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 65 "
Akcije avstr.-ogerske banke	877 " - "
Kreditne akcije	286 " 60 "
London	127 " 80 "
Srebro	10 " - "
Francoski napoleond.	10 " 10 1/2 "
Ces. cekini	6 " - "
Nemške marke	62 " 62 1/2 "

Pogrebna bratovščina sv. Jožefa

bode imela

19. t. m., t. j. sv. Jožefa dan ob 4. uri popoldne

v šolski sobi v frančiškanskem samostanu svoj

letni občni zbor,

h kateremu vse možke ude vljudno vabi

odbor.

Gustav Treo,

trgovec v Ljubljani Preširnov trg

priporoča prečastiti duhovščini:

Cerkvene sveče iz umetnega voska razne velikosti, kl. gl. 1-30

Cerkvene sveče iz stearina razne velikosti " " -90

Cesarsko olje, čistoko voda " " -34

Gumy olibanum (kadilo) " " 1-20

kakor tudi raznovrstno špecerijsko blago.

Zagotavlja se točna in poštena postrežba.

(1)

Kuhinjsko in hišno orodje

najboljše vrste

za gospodinje!

za gospodinje!

prodaja po najnižjih cenah

Franc Terček,

trgovec z železjem na Valvazorjevem trgu v hiši c. k. okrajnega glavarstva.

(7)

„AZIENDA“

avstro-ogerska družba za zavarovanje življenja in rent.

avstro-ogerska družba za zavarovanje proti elementarnim škodam in nezgodam.

Ravnateljstvo:

na **DUNAJI, I., Wipplingerstrasse šte. 43.**

Družba zavaruje

človeško življenje v vseh navadnih kombinacijah; Zavarovanje za slučaj smrti, zavarovani znesek se izplača takoj po smrti zavarovance njegovim ostalim, oziroma drugim obmišljenem;

zavarovanje za doživetje, preskrbovanje v starosti in otročje dote, zavarovani znesek se izplača zavarovancu samemu, ko doseže neko določeno starost;

Zavarovanje dosmrtnega dohodka, udovskih pokojnin in dohodkov za odgojo po najnižjih premijah in z jako kulantnimi pogoji, zlasti onim, da se policam ne more ugovarjati.

Zastopstva družbe.

V Budimpešti, Wienergasse 3 in Schiffgasse 2; v Gradci, Albrechtsgasse 3; v Inomostu, Bahnstrasse, Hôtel „Goldenes Schiff“; v Lvovu, Marijin trg 8, nova; v Pragi, Vaclava trg 54; v Trstu, Via St. Nicolo 4, na Dunaji, I., Hohenstaufengasse 10.

V vseh mestih in večjih krajih avstro-ogerske monarhije nahajajo se glavne in krajne agenture, ki rade dajo pojasnila in dajo ponudbene pôle ter prospekte zastoj in vsprejemajo zavarovanja.

Glavni zastop v Ljubljani, Slonove ulice šte. 52, pri **JOSIPU PROSENC-u.**

(2)

Skoraj zastoj!

Popotni pledi z barvasto krajevino po 190 cm. dolgi in 135 cm. široki po 1 gl. 90 kr.
Angleške posteljne odeje iz tkanega flanela, posebno velike " 2 " 85 "
Pivovarske odeje prvo vrste " 1 " 90 "
Služabniški koci " 1 " 60 "
Konjske odeje, posebno velike in fine 200 cm. dolge 140 cm. široke " 1 " 90 "
razpošilja proti povzetju

M. RUNDBAKIN,

Taborstrasse 28. Dunaj. (4)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

ne omogoči ozdravitve samo premožnemu, marveč tudi najubornejšemu bolniku. Popolnoma pravici v čast imenoval jo je neki visokocastiti gospod duhovnik „pravo roko Božjo“, ker polajša in ozdravlja najhujše bolečine in najnevarnejši bolezni, ter odstrani, ako se rabi pravočasno, velike nesreče in prihrani tako marsikomu veliko bēde in solzá. Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorji, Tirolih, Trstu, Istriji in Dalmačiji. (3)

Izvožno marcno pivo

v steklenicah (13)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani

v zabojih po 50 steklenic, steklenice z 2/10 L.

" " 50 " " " 1/10 L.

Semena.

Velikansko peso, nemško in domačo deteljo, vsake vrste travo, Kašeljski kaps, Ribniški krompir in fižol itd.

priporoča po najnižji ceni

IVAN PERDAN

V Ljubljani.

Blizo Ljubljane

v prav lepem kraju se ponuja duhovniku v pokoji lepo stanovanje s tremi sobami ter z drugimi potrebnimi shrambami in vrtom. Če bi zamogel in hotel kaj pomagati, se obeta tudi drugo plačo zraven. Kaj več se izve pri vredništvu „Slovenca“. (1)

Lekarna Trnkóczy,

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornu skušenih domačih zdravilih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve in ena kemična tovarna v Gradci (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: **Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.**

Marijacejske kaplice za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

kerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vseh pri vseh boleznih v želodecu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenieo, bljuvanje, glavoból, krč v želodecu, bitje srea, zabasanje, gliste, bolezni na vrani, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Svarilo! Opozorjamo, da se tiste istinite Marijacejske kaplice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žicah, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „ecetu zoper trganje po dr. Malicu“ z zraven stoječim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat 4 fl. 50 kr. Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrniti.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratoból, jetiko, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

Kricistilne kroglice,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnjenih udih, skazenem želodecu, jetrih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdružje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka. Zamotek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gl.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretégu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpnjenji v boku, v križi itd. otekanji nog, mehurjih na nogah, izvinjenji, tiščenji od sedla in oprave, pri sušeti itd. s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl. z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani

zraven rotovža in se vsak dan s pošto razpošiljava. (10)